

[Fuglsang.]

læggelse af de 5 Baner, sidste Gang vi behandlede Spørgsmaalet om Banenedlæggelse; man har vist fra alle Sider, ogsaa den højtærede Minister, Grund til at være vel-fornøjet med, at de fik denne Betænkningstid, for at det kunde vise sig, om de Baner overhovedet havde nogen Berettigelse.

Jeg kan godt sammenfatte den Smule, jeg vilde sige her om dette Spørgsmaal — jeg ved, at der ogsaa er andre af mit Parti, der vil sige lidt om det, og formentlig ogsaa Medlemmer af andre Partier —, i dette, at man, naar man skal til at nedlægge Baner, ikke maa glemme at tage Hensyn til de økonomiske Forskydninger, som vil foregaa, og som maa foregaa, naar Hovedfærd-selen fra den ene store By til den anden lægges ud paa andre Linier end dem, man hidtil har fulgt. Det er mægtige Værdier, der der forskyder sig, naturligvis til stort Tab for de Egne, som det berører, og det er et overordentlig vigtigt Spørgsmaal, naar man staar over for at skulle nedlægge Baner. Jeg vil fremhæve som det andet Punkt en Sammenligning med den Økonomi, der er inden for Privatbanerne, der jo ogsaa er Sidebaner, og endelig dette, at jeg mener, baade Rigsdagen og Befolkningen har Krav paa at faa en samlet Plan over de Hensigter, man har for den Tid, der kommer.

Jeg kunde føje til, at det Underskud, som Statsbanerne har, skal Befolkningen i de Egne, hvor man nu vil nedlægge Banen, være med til at betale i den kommende Tid. Og for øvrigt kan det vel ikke være Trafikministerens Mening, at vi skal nøjes med at have een Hovedlinie her i Landet; den vil jo blive kortere og kortere, efterhaanden som Tiden gaar. Det kan jo ikke være Meningen, at vi skal nøjes med at have saadanne enkelte Hovedlinier, og saa skal den øvrige Trafik besørges paa anden Maade. Det vil man i alt Fald ikke være særlig begejstret for, Danmark er jo noget mere end København og nærmeste Omegn.

Jeg ønsker, som sagt, at faa en Del Oplysninger i Udvalget, saa vi kan bedømme Stillingen bedre, end vi er i Stand til paa Grundlag af det, der foreligger i Øjeblikket. Men for øvrigt maa jeg sige, at Venstres principielle Stilling er jo ikke ændret, den er den samme som i 1932—33, da vi behandlede det forrige Banenedlæggelsesfor-slag. Vi præciserede dengang i vor Betænkning her i Folketinget, hvordan Partiets Stilling var og burde være, og den er den samme den Dag i Dag. Jeg skal lige citere et Par Linier af denne Betænkning,

der jo karakteriserer vor Stilling fremdeles: „Jernbanestrækninger, der ikke af Befolkningen udnyttes i et saadant Omfang, at Opretholdelsen af Banen maa siges at være samfundsmæssigt og økonomisk forsvarlig, bør nedlægges“. Saadan ser vi ogsaa paa det fremdeles, og mit Parti vil gaa ind i en velvillig Forhandling i et Udvalg om det Lovforslag, der her er forelagt.

H. F. Ulrichsen: Da det ikke er første Gang, vi her i Tinget behandler Forslag om Nedlæggelse af Statsbanestrækninger, skal jeg fuldstændig afholde mig fra at komme ind paa en principiel Diskussion om de herunder hørende Problemer, og jeg vil yderligere tilføje, at det foreliggende Forslag efter min Mening er usædvanlig vel motiveret, med overordentlig detaljerede Oplysninger, som det ikke er nødvendigt at gentage her.

Da Stykgodsudvalget undersøgte en hel Række af Landets Baner, fremsatte dette Udvalg ogsaa et Forslag om en Forenkling af Driften paa de to Himmerlandsbaner, og jeg synes, der er Grund til at nævne, at de Beregninger, Stykgodsudvalget havde gjort vedrørende Driftsudgifterne i Tilfælde af en saadan Forenkling, i det hele og store er slaaet til. Derimod er de Forventninger, man stillede til Indtægterne af en saadan forenklet Drift, ikke slaaet til. Det er altid overordentlig vanskeligt at skønne over, hvor store Indtægterne vil blive. Indtægterne har skuffet, Befolkningen har ikke benyttet de paagældende Baner i det Omfang, man havde haabet, og som man maaske i Betragtning af det — som der er blevet sagt — Varselsskud, der var blevet givet, kunde have ventet.

Jeg synes derfor, man med fuld Ret kan sige, at det Forslag, der nu foreligger, har som Forudsætning Befolkningens manglende Interesse for disse Baner. Vi lærte i sin Tid i vor Fædrelandshistorie en gammel juridisk Formel, efter hvilken man dømte i Sagen om Torben Oxe: Vi dømmer ham ikke, men hans Gerninger dømmer ham! — og jeg synes, Statsbanerne har Lov til at sige: Det er ikke os, der dømmer Banerne, men det er Befolkningen, der har dømt disse Baner.

Det er saaledes, naar vi ser paa de Tal, der findes i Bemærkningerne, at der paa de ca. 25 Ekspeditionssteder, der er paa de to Baner, pr. Ekspeditionssted daglig er solgt en halv Snes Biletter til 4 Togpar; det vil med andre Ord sige, at selv Persontrafikken, der dog er den, der er gaaet forholdsvis mindst ned, er overordentlig